

اثر عصاره آبی الکلی برگ آویشن شیرازی (*Zataria multiflora* Boiss)

بر اینثوم موش صحرایی

* دکتر محمد کاظم غریب ناصری

چکیده:

سابقه و هدف: آویشن یا آفیشن (*Zataria multiflora* Boiss) گیاهی از تیره نعناع با تأثیرات ضد تشنج و ضد التهاب و ضد درد است و در کتب گیاهان دارویی اشاره شده است که این گیاه مسكن دردهای قاعده‌گی می‌باشد. تاکنون اثر این گیاه بر حرکات دستگاه گوارش بررسی نشده است، لذا هدف این تحقیق اولیه، بررسی اثر عصاره آبی الکلی برگ آویشن شیرازی بر اینثوم موش صحرایی در حضور چند محرك شناخته شده می‌باشد.

مواد و روش‌ها: از پودر برگ آویشن به روش خیساندن و با کمک الكل ۷۰٪ عصاره گیری شد. از انتهای اینثوم موش‌های نر و ماده بالغ، قطعاتی به طول ۲cm تهیه و در حمام بافت حاوی محلول تایروود استاندارد قرار داده شد. انقباضات بافت ناشی از کلرورپتاسیم، استیل‌کولین و کلرورباریم به روش ایزوتونیک در حضور غلظت‌های معین از عصاره تحت نیم گرم کشش اولیه ثبت گردید. انقباضات در مراحل مختلف بر حسب mm و یا درصد تغییرات طول محاسبه و مقایسه شدند.

یافته‌ها: غلظت‌های نهایی عصاره (۰/۱۲۵، ۰/۰۲۵، ۰/۰۵، ۰/۰۱ و ۰/۰۲ mg/ml) انقباضات اینثوم ناشی از کلرورپتاسیم (۶۰mM) را به صورت وابسته به غلظت کاهش داد ($P < 0.0001$). حضور پروپرانولول (μM) تأثیری در عملکرد شل کنندگی عصاره نداشت ($P = 0.28$). همچنین، عصاره (۰mg/ml) توانست انقباض اینثوم ناشی از استیل‌کولین ($0.05\mu g/ml$) را کاهش دهد ($P < 0.001$). همین غلظت عصاره انقباض اینثوم ناشی از کلرورباریم (۴mM) را نیز کاهش داد ($P < 0.05$).

بحث: از نتایج بدست آمده می‌توان نتیجه گیری نمود که عصاره آبی الکلی برگ آویشن احتمالاً از طریق انسداد کانال‌های کلسیمی وابسته به ولتاژ، سبب کاهش انقباض اینثوم ناشی از کلرورپتاسیم، استیل‌کولین و کلرورباریم گردیده، است. ولی این اثر مهاری نتیجه وجود مواد آگونیستی آدرنرژیک در عصاره نمی‌باشد. با توجه به اثر مهاری شدیدتر به پاسخ انقباضی ناشی از استیل‌کولین، به نظر می‌رسد که این عصاره دارای خاصیت آنتی‌کولینرژیکی نیز باشد. نتایج بدست آمده، همچنین تأییدی بر مصرف این گیاه در طب سنتی می‌باشد.

کلید واژه‌ها: آویشن، ضد اسپاسم، موش صحرایی، اینثوم، کلرورپتاسیم، استیل‌کولین.

* استادیار گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی اهواز

* عهده‌دار مکاتبات: اهواز، دانشگاه علوم پزشکی اهواز، دانشکده پزشکی، گروه فیزیولوژی، دکتر محمد کاظم غریب ناصری، شماره تلفن‌های تماس:

دانشکده پزشکی اهواز ۰۶۱۱-۳۳۳۰۰۷۴

و Carvacrol موجود در آن می‌دانند (۹). علاوه بر این، گزارش شده که عصاره آبی الکلی برگ آویشن سبب کاهش انقباضات رحم ناشی از به کارگیری استیل کولین و کلرور پتاسیم در موش صحرایی می‌گردد و نتیجه‌گیری شده که احتمالاً این اثر مهاری ناشی از انسداد کanal‌های کلسیمی وابسته به ولتاژ باشد (۱۰). با توجه به اینکه تاکنون بررسی دقیقی در مورد اثر آویشن بر حرکات دستگاه گوارش گزارش نشده است؛ لذا هدف تحقیق حاضر بررسی اثر عصاره آبی الکلی برگ آویشن بر عملکرد چند محرك شناخته شده بر اینئوم موش صحرایی و تا حد امکان، روش نمودن مکانیسم این اثر می‌باشد.

مواد و روش‌ها :

گیاه آویشن از عطاری‌های معتبر اهواز خردباری و برگ‌های آن از گل و ساقه جدا و آسیاب شد تا به صورت پودر درآیند. گیاه توسط کارشناسان مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان شناسایی و تأیید گردید. برای تهیه عصاره از روش خیساندن استفاده شد (۱۱). بدین منظور، ۲۵ گرم پودر در الکل ۷۰٪ به مدت ۷۲ ساعت قرار داده و هر روز در چند نوبت مخلوط بهم زده شد. در پایان این دوره، محلول عصاره از کاغذ صافی واتمن شماره ۱ عبور داده شد. محلول صاف شده روی سطح شیشه گسترده شد تا حلال آن در دمای اتاق تبخیر شود. سپس، عصاره خشک شده از سطح شیشه تراشیده شد و تا زمان استفاده، در دمای ۴°C نگهداری شد. مقدار عصاره خشک برابر ۳/۲۷۵ گرم و نسبت استخراج ۱۳/۱٪ بود. موش‌های صحرایی نر و ماده

مقدمه:
آویشن شیرازی (*Zataria multiflora* Boiss) از تیره نعناع (Labiatae) گیاهی بوته‌مانند با ساقه‌های متعدد و نازک و بسیار منشعب، برگ‌های کوچک و گل‌های سفید رنگ است. این گیاه بومی کشورهای افغانستان و پاکستان بوده است (۱) و در ایران نیز در استان‌های لرستان، خوزستان، اصفهان، فارس، کرمان و خراسان می‌روید (۲). از نام‌های دیگر این گیاه، آفسن، آویشم و آشن شیراز می‌باشد (۲). از ترکیبات این گیاه می‌توان به p-cymene، zatatriol، p-cymene و β -sitosterol thymol مختلف این گیاه دارای خواص درمانی مشابه انواع دارویی *Origanum* و از جمله ضد تشنج، تقویت کننده دستگاه عصبی، مسکن درد معده و کاهش دردهای قاعدگی هستند (۲). تأثیرات ضد التهابی و ضد درد برگ آویشن نیز گزارش شده است (۱). در همین مورد گزارش شده است که این گیاه می‌تواند التهاب مزمن را مهار کند و چون نالوکسان عملکرد ضد درد این عصاره را مهار می‌کند، لذا احتمال داده شده است که این عصاره از طریق رسپتورهای اوپیوئیدی عمل می‌کند (۱). بنا به یک گزارش، عصاره آبی الکلی برگ آویشن در مقایسه با دیگر عصاره‌های این گیاه به طور مؤثرتری درد پیچش شکم را در موش سوری تسکین می‌دهد (۴). تأثیرات درمانی این گیاه علیه برفک دهانی در انسان (۵ و ۶) و قدرت ضد قارچی (۷) این گیاه گزارش شده است و نیز فعالیت antiplasmodial (۸) و این گیاه را مربوط به وجود Betulinic acid (۸) و عملکرد ضد میکروبی انسان آن را مربوط به تیمول

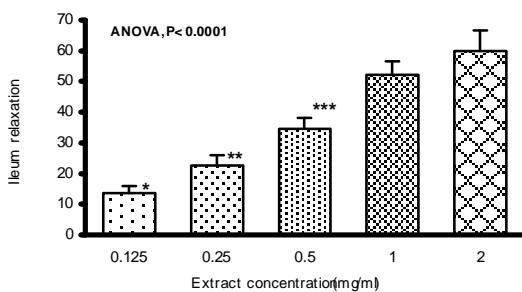
شرکت مرک آلمان و پروپرانولول از شرکت Astra Zeneca (UK) بودند. به منظور جلوگیری از تغییر ترکیب محلول حمام، عصاره و مواد استفاده شده همگی در محلول تایروود حل شدند. ترکیب محلول تایروود (بر حسب mmol/l) شامل کلرور سدیم (۱۳۶/۹)، کلرور پتاسیم (۲/۶۸)، کلرور کلسیم (۱/۸)، بیکربنات سدیم (۱۱/۹)، کلرور مینیزیم (۱/۰۵) و گلوکز (۵/۵۵) بود (۱۲). غلظت‌های نهایی استفاده شده عصاره $0/۱۲۵$ ، $0/۲۵$ ، $۰/۵$ ، ۱ و ۲ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر بودند و حداقل فاصله زمانی بین به کار بردن غلظت‌های مختلف عصاره، ۱۰ دقیقه و یا بازگشت تون ایلئوم به حد پایه بود.

یافته‌ها :

الف- اثر غلظت‌های مختلف عصاره برگ آویشن شیرازی بر انقباض ایلئوم ناشی از کلرور پتاسیم:

به منظور بررسی اولیه اثر کلرور پتاسیم بر ایلئوم، ابتدا کلرور پتاسیم 60 mM (۱۳) طی دو مرحله جداگانه و به مدت ۳ دقیقه بر بافت اثر داده شد تا از انجام انقباضات مشابه و استمرار قدرت انقباضی ایلئوم در حضور کلرور پتاسیم اطمینان حاصل شود. سپس، بعد از یک دقیقه حضور کلرور پتاسیم (60 mM)، عصاره با غلظت نهایی $mg/ml/125$ به حمام بافت اضافه گردید و ۲ دقیقه فرصت داده شد تا تأثیر خود را نشان دهد. پس از شستشو و ۱۰ دقیقه استراحت، مشابه مرحله قبل مجدداً به حمام بافت کلرور پتاسیم و عصاره، ولی با غلظت بالاتر اضافه شد. غلظت‌های

(گرم $۱۵/۲ \pm ۲۴۷/۵$) در اتاق حیوانات دانشکده پزشکی اهواز (دما $^{\circ}\text{C}$ ۲۰ و سیکل روشنایی ۱۲ ساعته) نگهداری و با غذای کنسانتره (تهیه شده از خواراک دام بهبهان) تغذیه می‌شدند. حیوانات پس از ۲۴ ساعت نگهداری در قفس‌های ویژه با کف توری (به منظور جلوگیری از مدفوع خواری) و محرومیت از غذا، ولی دسترسی آزاد به آب، با زدن ضربه به پشت گردن کشته شدند و پس از باز کردن شکم، از انتهای ایلئوم چند قطعه به طول 2 cm جدا گردید. داخل قطعات ایلئوم با محلول سرد و اکسیژنه تایروود به آرامی شستشو شدند و تا زمان استفاده در محلول تایروود استاندارد اکسیژن‌دار (۱۲) و دریخچال نگهداری شدند. در حمام بافت (10 ml) که دائماً اکسیژنه می‌شد، بافت از یک طرف به گیره استیل در ته حمام و از بالا به وسیله قلاب و نخ به بازوی ترانس دیوسر ایزوتوپیک (Harvard) متصل و تحت نیم گرم کشش قرار داده شد. دما $^{\circ}\text{C}$ بافت ۳۷ و pH آن $7/9$ (۱۲) تنظیم شد و دوره سازگاری بافت ۴۵ تا ۶۰ دقیقه بود که طی این دوره هر ۱۵ دقیقه محلول حمام تعویض می‌شد. حرکات بازوی ترانس دیوسر ناشی از انقباض ایلئوم به وسیله دستگاه ثبات (Harvard Universal Oscillograph) تقویت و با سرعت 1 mm/s روی کاغذ ثبت می‌شد. انقباضات ثبت شده ایلئوم با توجه به کالیبراسیون انجام شده بر حسب میلی‌متر و یا درصد تغییرات طول محاسبه و نتایج (خطای معیار \pm میانگین) با استفاده از آزمون‌های t-test و ANOVA مقایسه و P کوچکتر از $0/05$ معنادار تلقی گردید. استیل کولین و همه نمک‌های استفاده شده محصول

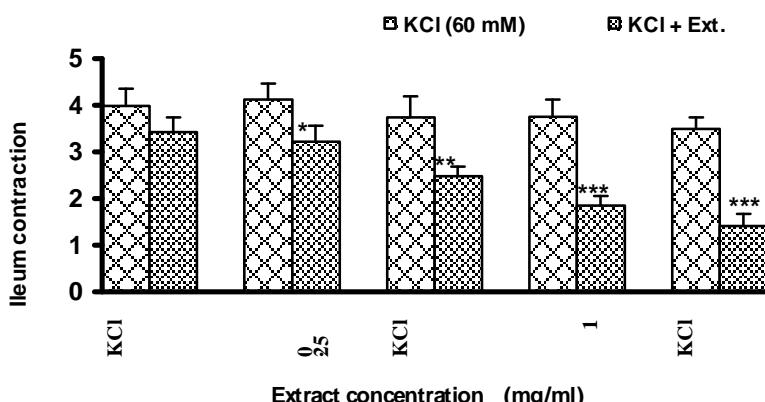

نمودار ۲- مقایسه درصد اثر مهاری غلظتها م مختلف عصاره آبی الكلی برگ آویشن شیرازی بر انقباض ناشی از کلورورپتاسیم (۶۰ mM) در ایلئوم موش صحرایی ($n = 7-8$).
 $P < 0.01$ * و $P < 0.02$ ** و $P < 0.05$ ***.

ب - اثر حضور پروپرانولول بر تأثیر شل کنندگی عصاره:

در این گروه ابتدا، اثر یک دقیقه کلورورپتاسیم (۶۰ mM) و سپس تأثیر ۲ دقیقه عصاره (۱ mg/ml) در حضور کلورورپتاسیم ثبت شد. بعد از شستشوی بافت و ۱۰ دقیقه استراحت، مرحله قبلی تکرار شد با این تفاوت که به مدت یک دقیقه پروپرانولول (۱ μM)

نهایی بکار رفته عصاره شامل $0/125$ ، $0/25$ ، $0/5$ و ۲ میلی گرم بر لیتر بودند. نتایج این مرحله نشان می دهد، عصاره به صورت وابسته به غلظت، انقباض ایلئوم ناشی از کلورورپتاسیم را کاهش می دهد (ANOVA $P < 0.0001$) که نتایج آن در نمودار ۱ نشان داده شده اند. همچنین مقایسه انقباضات ناشی از کلورورپتاسیم طی پنج مرحله متوالی نشان می دهد که این انقباضات اختلاف معناداری با هم ندارند (ANOVA $P = 0.84$). نمودار ۲ نیز درصد کاهش نیروی انقباضی ایلئوم را در حضور غلظتها م مختلف عصاره نشان می دهد. درصد کاهش انقباض ناشی از کلورورپتاسیم در حضور عصاره با غلظت $0/125$ mg/ml برابر $2/41 \pm 13/5\%$ و با غلظت 2 mg/ml برابر $6/8 \pm 59/9\%$ بود و به عبارت دیگر کاهش انقباض حاصله وابسته به غلظت عصاره است (ANOVA $P < 0.0001$). مقایسه های آماری بین t-test تأثیرات غلظتها م مختلف عصاره به روش نیز در نمودار ۲ ارائه شده اند.

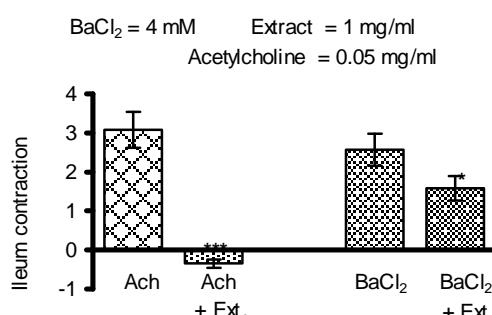

نمودار ۱- مقایسه اثر انقباضی کلورورپتاسیم (۶۰ mM) در ایلئوم موش صحرایی در غیاب و در حضور غلظتها م مختلف عصاره آبی الكلی برگ آویشن شیرازی ($n = 7-8$) و مقادیر P با روش ANOVA برای اثرات کلورورپتاسیم برابر 0.84 و برای اثرات عصاره کوچکتر از 0.0001 می باشد).

(۰/۰۵ $\mu\text{g/ml}$) به مدت یک دقیقه و بعد از آن، اثر ۲ دقیقه عصاره (۱ mg/ml) در حضور استیل کولین ثبت شد. عصاره اثر انقباضی استیل کولین را کاملاً از بین بود ($P < ۰/۰۰۰۱$) و حتی طول ایلئوم بیش از حالت استراحت آن گردید. نتایج این گروه در نمودار ۴ نشان داده شده است.

د- اثر عصاره برگ آویشن شیرازی بر انقباض ایلئوم ناشی از کلوروباریم:

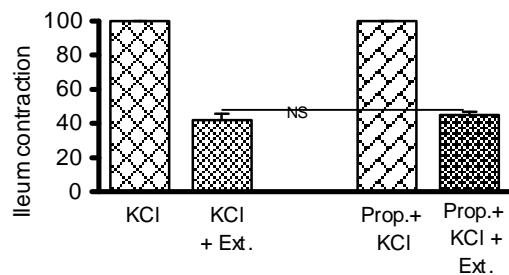
در این مرحله، ابتدا کلوروباریم (۱۵) طی دو دوره ۳ دقیقه‌ای بر بافت اثر داده شد تا از عدم شل شدن بافت در حضور مستمر کلوروباریم اطمینان حاصل شود. سپس، اثر انقباضی کلوروباریم با غلظت قبلی به مدت یک دقیقه و بعد از آن، اثر ۲ دقیقه حضور عصاره (۱ mg/ml) ثبت شد. عصاره اثر انقباضی کلوروباریم را به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش داد (۰/۰۵). نمودار ۴ نشان‌دهنده نتایج این بخش از تحقیق می‌باشد.

نمودار ۴ - اثر انقباضی استیل کولین (۰/۰۵ $\mu\text{g/ml}$) و کلوروباریم (۴ mM) بر ایلئوم موش صحرابی در غیاب و در حضور غلظت ۱ mg/ml عصاره آبی الکلی برگ آویشن شیرازی

بر بافت اثر داده شد (۱۴). همان‌طوری که در نمودار ۳ دیده می‌شود، پروپرانولول اثری بر انقباض ناشی از کلوروپتاسیم ندارد و عصاره مانند مرحله قبل، سبب کاهش انقباض ناشی از کلوروپتاسیم گردید (میزان کاهش انقباض $1/۸۴ \pm ۰/۵۴\%$ در برابر عدم حضور پروپرانولول نداشت ($P = ۰/۲۸$)).

$KCl = 60\text{ mM}$ $Extract = 1\text{ mg/ml}$
 $Propranolol = 1\text{ mM}$

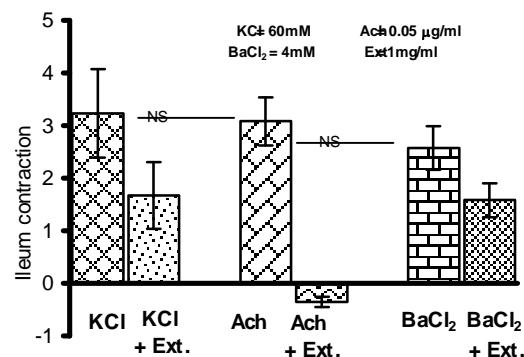
نمودار ۳ - مقایسه درصد اثر مهاری غلظت ۱ mg/ml عصاره آبی الکلی برگ آویشن شیرازی بر انقباض ایلئوم موش صحرابی ناشی از کلوروپتاسیم (۶۰ mM) در غیاب و در حضور پروپرانولول با غلظت ۱ μM . نمودار نشان می‌دهد که پروپرانولول اثری بر عملکرد مهاری عصاره نداشته است (NS). (n=5)

ج- اثر عصاره برگ آویشن شیرازی بر انقباض ایلئوم ناشی از استیل کولین:

در مرحله اول ابتدا، استیل کولین با غلظت نهایی ۰/۰۵ $\mu\text{g/ml}$ طی دو مرحله جداگانه به مدت ۲ دقیقه بر بافت اثر داده شد تا از عدم کاهش نیروی انقباضی بافت در حضور مستمر استیل کولین اطمینان حاصل شود. سپس، اثر انقباضی استیل کولین

محرك‌های به کار برده شده (کلورورپتاسیم، استیل‌کولین و کلوروباریم) گردید. اگرچه تأثیرات ضد میکروبی (۱۶) و ضد التهاب و ضد درد (۱ و ۴) گیاه آویشن گزارش شده است، ولی در مورد آثار عصاره آبی الکلی برگ آن بر حرکات لوله گوارش تحقیقاتی انجام نشده است. با وجود این، اثر ضد اسپاسم ایلنوم و تراشه خوکجه هندی گزارش گردیده است (۱۷ و ۱۸). کلورورپتاسیم از شناخته شده ترین عوامل بازکننده کانال‌های کلسیمی وابسته به ولتاژ است و با آثار مشاهده شده از غلظت‌های مختلف عصاره می‌توان پیشنهاد نمود که احتمالاً عصاره آبی الکلی برگ آویشن با انسداد این کانال‌ها، سبب کاهش ورود این یون و در نتیجه موجب کاهش انقباض ناشی از کلورورپتاسیم در ایلنوم گردیده است. این نتایج با نتایج حاصل از تأثیر همین عصاره در انقباض ناشی از کلورورپتاسیم در رحم موش صحرایی همخوانی دارد (۱۰). از طرف دیگر این نتایج نشان می‌دهند که عملکرد مهاری این عصاره برگشت‌پذیر بوده است و با شستشو و تعویض محلول حمام و خارج کردن عصاره از محیط، بافت مجددآمادگی انجام انقباض را خواهد داشت. همچنین تشابه انقباضات طی پنج مرحله، نشان می‌دهد کاهش نیروی انقباضی ایلنوم ناشی از خستگی عضله صاف نبوده است. عدم تأثیر پروپرانولول در عملکرد مهاری عصاره مؤید آن است که در عصاره حاضر، موادی با خاصیت آگونیستی سیستم آدرنرژیک که سبب شل شدن ایلنوم می‌گردند، وجود ندارد. عقیده بر این است که استیل‌کولین با اتصال به رسپتورهای خود

(تعداد موش به ترتیب = ۷ و ۶ و * = P کوچکتر از ۰/۰۵ می‌باشد). مقایسه اثر انقباضی کلورور پتاسیم (۶۰ mM)، استیل‌کولین (۰/۰۵ µg/ml) و کلورور باریم (۴۰ mM) در غیاب و در حضور غلظت ۱ mg/ml عصاره نشان می‌دهد که اگرچه اثر انقباضی این سه محرك اختلاف معناداری ندارند، ولی اثر مهاری عصاره در مورد استیل‌کولین بیش از دو محرك دیگر است (نمودار ۵).

نمودار ۵ - مقایسه اثر انقباضی کلورور پتاسیم (۶۰ mM)، استیل‌کولین (۰/۰۵ µg/ml) و کلورور باریم (۴۰ mM) بر ایلنوم موش صحرایی و تأثیر مهاری عصاره آبی الکلی برگ آویشن شیرازی (۱ mg/ml) بر آنها. انقباضات سه محرك اختلاف معنی‌داری ندارند (NS = اختلاف معنادار نیست) ولی اثر مهاری عصاره بر انقباض ناشی از استیل‌کولین بیشتر است.

بحث :

نتایج به دست آمده از این تحقیق اولیه نشان می‌دهد که عصاره آبی الکلی برگ آویشن شیرازی سبب کاهش انقباضات ایلنوم موش صحرایی ناشی از

نتایج این تحقیق می‌تواند مؤید مصرف سنتی این گیاه در اختلالات گوارشی باشد (۲)، که احتمالاً با کاهش اسپاسم‌های عضله صاف دستگاه گوارش موجب تسکین درد می‌گردد. با توجه به گزارش ارائه شده در مورد اثر ضد درد این گیاه از طریق مواد اوپیوئیدی آن (۱) و این‌که اوپیوئیدها از طریق انسداد کانال‌های کلسمی سبب مهار انقباض ایلئوم می‌گردند (۲۰ و ۲۱)؛ لذا ضمن تأکید مجدد بر احتمال انسداد کانال‌های کلسمی در بروز شلی توسط عصاره آبی الکلی برگ آویشن، می‌توان عملکرد مهاری این عصاره را به وجود مواد اوپیوئیدی در این عصاره نسبت داد، که این مواد نیز از طریق انسداد کانال‌های کلسمی عمل می‌کنند. یقیناً روشن شدن مکانیسم دقیق اثر این عصاره نیاز به تحقیق بیشتر در این زمینه دارد.

تشکر و قدردانی:

نویسنده مقاله از حمایت مالی به عمل آمده توسط مسئولین دانشکده پزشکی و خصوصاً حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اهواز در اجرای این طرح تقدیر و تشکر می‌نماید.

روی سلول‌های عضله صاف ایلئوم، موجب دپولاریزاسیون غشاء و متعاقب آن، ورود کلسیم از منابع خارج سلولی و در نهایت انقباض عضله می‌گردد (۱۹). مهار شدید اثر استیل کولین توسط عصاره‌می‌تواند مؤید وجود خاصیت آنتی کولینرژیکی عصاره باشد، ولی چون استیل کولین در نهایت موجب دپولاریزاسیون و ورود کلسیم می‌گردد و با توجه به تأثیر عصاره در عملکرد کلورورپتاسیم مجدداً باید بخشی از اثر عصاره را به انسداد کانال‌های کلسمی نسبت داد. همچنین گزارش شده است که کلوروباریم از طریق انسداد کانال‌های پتاسیم مانع خروج طبیعی پتاسیم از سلول می‌شود و بنابراین سبب دپولاریزه شدن و رهایش کلسیم از رتیکولوم سارکوپلاسمیک و انقباض عضله صاف می‌گردد (۱۹).

(۱) بر انقباضات ایلئوم ناشی از کلورورپتاسیم، استیل کولین و کلوروباریم نشان می‌دهد که گرچه اثر انقباضی سه محرك فوق اختلاف معناداري باهم ندارند، ولی اثر کاهنده انقباض به وسیله عصاره (۱) در مورد استیل کولین بیش از کلورورپتاسیم و کلوروباریم بوده و این امر می‌تواند مؤید وجود موادی با خاصیت آنتی کولینرژیکی در عصاره باشد.

References:

1. Hosseinzadeh H, Ramazani M, Salmani G. Antinociceptive, anti-inflammatory and acute toxicity effects of *Zataria multiflora* Boiss extracts in mice and rats. J Ethnopharmacol. 2000; 73(3): 379-85.
2. زرگری ع. گیاهان داروئی. جلد چهارم، چاپ پنجم، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۷۲، ۵۶-۵۹.
3. Ali MS, Saleem M, Ahmad VU. Zatatriol: A new aromatic constituent from *Zataria multiflora*. Z.Naturforsch. 1999; 54b: 807-810.

۴. رمضانی م، حسین زاده ح و سمیع زاده ش. اثرات ضد درد برگ آویشن. مجله علمی پایه پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد. شماره ۴، ۱۳۸۰؛ صفحه ۲۲۳- ۲۳۳.

5. Mansoor P, Hadjiakhondi A, Ghavami R, Shafiee A. Clinical evaluation of Zataria multiflora essential oil mouthwash in the management of recurrent Aphthous stomatitis. Daru. 2002; 10(2): 74-77.

6. Jafari S, Amanlou M, Borhan-Mojabi K, Farsam H. Comparative study of Zataria multiflora and Anthemis nobelis extracts with Myrthus communis preparation in the treatment of recurrent Aphthous stomatitis. Daru. 2003; 11(1): 23-27.

7. Sardari S, Amin G, Micetich RG, Daneshtalab M. Phytopharmaceuticals. Part 1. Antifungal activity of selected Iranain and Canadian plants. Pharmaceutical Biology. 1998; 36(3): 180-188.

8. Ziegler HL, Franzyk H, Sairafianpour M, Tabatabai M, Tehrani MD, Bagherzadeh K, Hagerstrand H, Staerk D, Jaroszewski JW. Erythrocyte membrane modifying agents and the inhibition of Plasmodium falciparum growth. Structure-activity relationships for betulinic acid analogues. Bioorg Med Chem. 2004; 2(12): 119-127.

9. Behravan J, Ramezani M, Ebadi S. Bioautographic detection of antibacterial activity of some Iranian plants. 26th International Horticultural Congress. Symposium 6, The Future for Medicinal and aromatic Plants, Toronto, Canada, August 11-17, 2002; SO6-P-5.

۱۰. غریب ناصری م ک، مظلومی ح، گشايش م. اثر عصاره آبی الکلی برگ آویشن Zataria multiflora Boiss بر رحم جدا شده موش صحرايي باکره. شانزدهمین کنگره فيزيولوژي و فارماکولوژي ايران، تهران، اردیبهشت ۱۳۸۲، صفحه ۸۴.

۱۱. صمصم شريعت ه. عصاره گيرى و استخراج مواد مؤثره گیاهان داروئى و روشهای شناسایی و ارزشیابی آنها. چاپ اول، انتشارات مانی، اصفهان، ۱۳۷۱، ۱۶-۱۴.

12. Basle R, Stuttgart H, Hugstetten H. Experiments on isolated smooth muscle preparations. 1980; 179.

13. Scarparo HC, Santos GC, Leal-Cardoso JH, Criddle DN. Selective inhibitory effects of niflumic acid on 5-HT-induced contraction of the rat isolated stomach fundus. Br J Pharmacol. 2000; 130(3): 678-684.

14. Calixto JB, Yunes RA, Rae GA. Effect of crude extracts from Leonotis nepetaefolia (Labiatae) on rat and guinea-pig smooth muscle and rat cardiac muscle. J Pharm Pharmacol. 1991; 43(8): 529-534.

15. Yarim M, Sarac S, Ertan M, Batu OS, Erol K. Synthesis, structural elucidation and pharmacological properties of some of 5-acetyl-3,4-dihydro-6-methyl-4-(substituted phenyl)-2 (1H)-pyrimdinones.

- Farmaco. 1999; 54 (6): 359-363.
16. Shafiee A, Javidnia K, Tabatabai M. Volatile constituents and antimicrobial activity of Zataria multaflora, population Iran. Iran J Chem and Chem Eng. 1999; 18(1): 1-5.
17. Van Den Broucke CO, Lemli JA. Spasmolytic activity of the flavonoids from Thymus vulgaris. Pharm Weekbl Sci. 1983; 25(1): 9-14.
18. Meister A, Bernhardt G, Christoffel V, Buschauer A. Antispasmodic activity of Thymus vulgaris extract on the isolated guinea-pig trachea discrimination between drug and ethanol effects. Planta Med. 1999; 65(6): 512-6.
19. Rahwan RG, Faust MM, Witiak DT. Pharmacological evaluation of new calcium antagonists: 2-substituted 3-dimethylamino-5, 6-methylenedioxyindenes. J Pharmacol Exp Ther. 1977; 201(1): 126-137.
20. Barrios M, Baeyens JM. Differentail effects of calcium channel blockers and stimulants on morphine withdrawal in vitro. Eur J Pharmacol. 1988; 152(1-2): 175-178.
21. Seyler DE, Borowitz JL, Maickel RP. Calcium channel blockade by certain opioids. Fundam Appl Toxicol. 1983; 3(6): 536-542.